

[Vagn Bro.]

stemme for denne lovgivning, som efter min mening er forhastet, som betyder, at en udstrakt hånd ikke modtages, og det finder jeg på et område som dette overmåde beklageligt.

Marie Antoinette von Lowzow: Det foreliggende lovforslag har jo en indgribende betydning for mange kredse i vort land. Under udvalgsbehandlingen har det været min gruppes opgave at få synet på og konsekvenserne af lovforslagets gennemførelse belyst så alsidigt som muligt for derudfra at kunne tage stilling til lovforslaget.

Som det fremgår af betænkningen, har udvalget gennem den højtærede minister indhentet en udtalelse fra menighedsrådenes landsforening. Man havde ønsket udtalelser fra alle menighedsråd, men akkviescerede ved udtalelser fra landsforeningen, hvis ministeren mente, at det var praktisk umuligt at spørge de mange råd. Det vil også fremgå af betænkningen, at den adspurgte forening ikke mente at kunne udtale sig på menighedsrådenes vegne angående lovforslaget. Efter modtagelsen af henvendelsen fra Fyens Stifts Menighedsrådsforening, der altså udtaler sig om lovforslaget, er vi klar over, at disse stiftsforeninger — der er jo 28 af dem — ville kunne give et betydningsfuldt udtryk for lovens betydning og følger for menighedsrådene, og mit partis repræsentanter har derfor ligesom partiet venstres ønsket, at udtalelser fra disse foreninger skulle indhentes gennem den højtærede minister på udvalgets vegne. Det er med beklagelse, vi konstaterer, at udvalgsflertallet har nægtet os på udvalgets vegne at søge de ønskede oplysninger.

I det konservative folkepartis gruppe findes meget varierende synspunkter med hensyn til lovforslaget, noget, som jeg vil tro også gør sig gældende inden for andre partigrupper med hensyn til en lov af denne specielle art, hvor det ikke drejer sig direkte om politiske spørgsmål. Jeg tror imidlertid, at mange ville kunne samles om et ændringsforslag til det foreliggende lovforslag, som synes mange af os for vidtgående, nemlig et ændringsforslag gående ud på, at forlystelser — som nævnt af den foregående ærede ordfører — skal standse

skærtorsdag og påskelørdag kl. 21, medens lovforslagets ændringer vedrørende disse dage i øvrigt bibeholdes. Dermed imødekommes store kredses ønsker med hensyn til forlystelseslivet disse to dage, men dog sikres helligdagsfreden fra tidlig time på de to efterfølgende højhelligdage. Denne ordning er jo i øvrigt, som den foregående ærede taler sagde, i overensstemmelse med den norske ordning. Desuden kunne en ændring gående ud på, at forlystelseslivet på søgne- og helligdage flyttes én time og ikke to timer frem, altså til kl. 15, være ønskelig. Med god vilje og en ringe ændring af kirketiden og forlystelsernes start vil dette kunne være en løsning.

Om sådanne ændringsforslag har regeringspartiernes udvalgsrepræsentanter ikke villet forhandle under udvalgsarbejdet; de fastholder lovforslaget i den fremsatte form. Under disse omstændigheder og i betragtning af den ringe forhandlingsvilje, og jeg vil sige den uvillighed til at bidrage til at skaffe de ønskede oplysninger, som mit partis repræsentanter har mødt hos regeringspartiernes repræsentanter i udvalget, anser jeg det for nytteløst at stille ændringsforslag. Idet jeg altså gør opmærksom på, at medlemmer fra mit partis gruppe kan forventes at tage forskellig stilling til dette lovforslag, skal jeg oplyse, at det dog er min og mange af mine partifællers hensigt at stemme imod lovforslaget i den foreliggende form ved tredje behandling.

Aage Fogh: Allerede ved første behandling erklærede jeg mig villig til at medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag uden ændringer, så jeg kan slippe meget let om ved det her.

Jeg vil dog gerne benytte lejligheden til at understrege, at både det ærede medlem hr. Vagn Bro og repræsentanten for det konservative folkeparti ikke har fundet sig foranlediget til at stille noget ændringsforslag til det foreliggende lovforslag. Det ærede medlem hr. Vagn Bro holdt en lang tale, der vel for størsteparten hørte hjemme under første behandling; idet den var af mere principiel karakter. Men jeg konstaterer altså, at der var ingen anledning hverken for venstre eller de konservative til at stille nogen ændringsforslag. Hvis det virkelig var en hjertesag for de to partier,